

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Ματθ. ι´ 32-33, 37-38, ιθ´27-30)
23 Ιουνίου 2019

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ εἶναι ἀφιερωμένη σὲ ὄλους τοὺς Ἁγίους, γνωστοὺς καὶ ἀγνωστούς, ὅσοι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρι τῆς ἐποχῆς μας τελειώθηκαν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δόξασαν μὲ τὴν ζωὴ τους τὸν Θεό.

Ὅλα αὐτὰ τὰ πλήθη ἔγιναν ἅγιοι καὶ ἀξιώθηκαν τῆς φιλίας τοῦ Θεοῦ, διότι ἀκολούθησαν τὸν δρόμο τὸν ἀπλὸ καὶ εὐαγγελικό. Τήρησαν δηλαδὴ τὶς δύο βασικὲς προϋποθέσεις ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔθεσε, ὥστε νὰ χαριτώσει κάποιον.

Ἡ πρώτη ἀφορὰ στὴν ὁμολογία τῆς πίστεως μας πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία συνοδεύεται μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀναγνώριση ποὺ ὁ πιστὸς θὰ λάβει ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ μπροστὰ στὸν Θεὸ Πατέρα «Πᾶς οὗν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἔμοι ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς».

Τὸ σημαντικό στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν μᾶς ζητᾷ μία ἀόριστη καὶ χωρὶς ἀντίκρουσμα ὁμολογία. Ἀντιθέτως θέλει καὶ ζητᾷ νὰ Τὸν ὁμολογοῦμε καθὼς πρέπει, δηλαδὴ ὡς Θεὸ καὶ Λυτρωτὴ. Καὶ ζητᾷ αὐτό, ἐπειδὴ ἀπὸ τότε ποὺ βρισκόταν σωματικὰ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, μέχρι καὶ τὴν ἐποχὴ μας, ὅλοι ὁμολογοῦν καὶ δὲν ἀρνοῦνται τὸ ἠθικὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὑπεροχὴ τῶν λόγων Του, ἀλλὰ ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς νὰ πιστεύουν καὶ νὰ ὁμολογοῦν τὴν θεότητά Του.

Ἐὰν ὅμως ἀποδεχόμαστε τὸν Χριστὸ ἀπλῶς ὡς ἓνα ἱστορικὸ πρόσωπο, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχει κάποια οὐσιαστικὴ ἐπίδραση στὴ ζωὴ μας. Ἐὰν ὅμως τὸν ἀποδεχοῦμε καὶ Τὸν ὁμολογοῦμε ὡς Θεό, τότε πρέπει νὰ ἀποδεχοῦμε καὶ ὅσα ζητᾷ ἀπὸ ἐμᾶς γιὰ νὰ ζήσουμε σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολές Του. Μόνο ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν δρόμο ποὺ ἀκολούθησαν καὶ τὰ νέφη τῶν ἀγίων καὶ νὰ φτάσουμε ὅπως ἐκεῖνοι στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δευτέρη βασικὴ προϋπόθεση ποὺ θέτει ὁ Χριστὸς εἶναι νὰ Τὸν ἀγαποῦμε περισσότερο ἀπὸ ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσωπο στὸν κόσμο. «Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος». Ὅποιος μὲ ἄλλα λόγια ἱεραρχεῖ δευτερευόντως τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, τὴν πνευματικὴν ζωὴ καὶ τὴν τήρησιν τῶν

ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ χριστιανὸς καὶ ἄξιος μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀπαίτηση τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει ἰδιοτέλεια. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀνευδεής, εἶναι τὸ πλήρωμα τῆς ἀγάπης καὶ τῶν δωρεῶν. Αὐτὸς χορηγεῖ τὰ πάντα στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Χριστὸς ζητᾷ αὐτὴ τὴν ἀποκλειστικότητα γιὰ τὸ δικό μας συμφέρον. Ζητώντας μας νὰ Τὸν ἀγαπήσουμε περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους, μᾶς προσκαλεῖ οὐσιαστικὰ νὰ γίνουμε μέτοχοι στὴ μακαριότητα Του.

Κοινωνώντας ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Χριστὸ ζεῖ ἀπὸ τώρα, ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ, τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἀγιάζεται καὶ μπορεῖ πλέον νὰ βοηθήσει καὶ νὰ παρηγορήσει ὅλο τὸν κόσμον, ὅπως ἀκριβῶς κάνουν οἱ ἅγιοι.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἔζησαν καὶ ἀγωνίστηκαν ὅσοι ἐορτά-ζουν σήμερα. Τήρησαν τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ νοιάστηκαν πάνω ἀπὸ ὅλα γιὰ τὴν κοινωνία τους μὲ τὸν Χριστό, Τὸν Ὅποῖον ὁμολόγησαν μὲ τὸν λόγο τους καὶ τὰ ἔργα τους καὶ γιὰ χάρι τοῦ Ὅποῖου ἔδωσαν ἐν τέλει καὶ τὴν ζωὴ τους.

Ἄς παρακινηθοῦμε ἀπὸ τὰ ὑπέροχα παραδείγματα τους κάνοντας κι ἐμεῖς φιλότιμη προσπάθεια νὰ γίνουμε ἀρεστοὶ στὸν Μόνο Κύριο τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἐπιτύχουμε τὰ ἀκατόρθωτα. Ἀμήν.

[dkpdf-button]